

There are no translations available.

Маколаи тахлилии сиёсатшинос, директори Институти фалсафа, сиёсатшиноси ва ҳукуки Академияи илмҳои Тоҷикистон Назар Муъминро, ки 29-уми ноябри соли чори, зери сарлавҳаи «Чумхурии Тоҷикистон бояд ба Суди байналмилалии СММ мурочиат намояд» дар сомонаи интернетии Centrasia.org нашр шуд, воқуниши зевде барангехт. Муаллиф дар бораи тазохуроти мардуми, боздошт ва куштори иштирокчиёни он дар каламрави ЧИЭ, инчунин даъвоҳои макоми Эрон аз ИМА ва таҳдиди онҳо оиди мурочиат ба Суди байналмиллалӣ навишта, дар ин хошия аз ҷинойткорихои ташкилоти террористии «Хизби нахзати исломи» ёдрас мегардад. Н.Муъмин бар он аст, ки тамоми ин ҷинойтҳо бо дастгирии бевоситаи хадамоти махсуси ЧИЭ тархрезия амали гардиданд, вале макоми Тоҷикистон хамаи инро тахаммул кардаву хомӯширо авлотар донистанд. Хол он ки онҳо бояд кайҳо ба Суди байналмилалии СММ мурочиат мекарданд. Аз миёни маводи зиёде, ки ба редакция ворид гардидаанд, мо навиштаи полковники мустаъфии ВҚД ЧТ Назаров Курбоналиро барои нашр интихоб кардем ва пешкаши хонандагон мегардонем.

Дар бойгонихои Суди Олии ЧТ садҳо чилд парвандаҳои ҷинойтии амалишуда махфузанд, ки гуноҳи ТТЭ ХНИ ва дастдории хадамоти махсуси Эронро дар содир кардани онҳо пурра исбот кардаанд. Дахҳо актҳои террористи ба муқобили хизматчиёни харби, намояндагони аҳли зиё, пайравони динҳои дигар, кормандони макоми давлати, ходимони ҷамъияти, шаҳрвандони хоричи ва соқинони маҳалли аз ҷониби ин хадамот тархрезии шуда, тавассути террористони нахзати амали гардиданд. Махз хамин далелҳои раднопазир буданд, ки 29 сентябри соли 2015 бо Карори Суди Олии Тоҷикистон ХНИ ташкилоти террористи эълон гардида, фаъолияташ дар каламрави Чумхурии

Тоҷикистон манъ карда шуд. Хамон вақт мақомоти марбут ба Тоҷикистон бояд бидуни истиҳола, назокати муносибати бародари ва дипломатиро бо ЧИЭ канор гузошта, ба суди байналмилали мурочиат мекарданд. Он гоҳ, шояд имрӯз аз дастгирии ТТЭ ХНИ ба пурраги даст мекашиданд ва баҳри бегуноҳи нишон додани ин ташкилоти террористи пофишориро намекарданд. Илова бар ин, таҳайюли барқарор сохтани эъмори ҷомеаи исломиро дар Тоҷикистони дунявӣ аз шуурхояшон пок мекарданд.

Ман сиёсатмадор нестам. Намехоҳам дар бораи тарафҳои сиёсии масъалаҳои баҳси гап занам. Вале ҳамчун шахси аз тамоми ҷузъиёти ҳодисаи воқеаҳои он замон боҳабар, шахсе, ки он солҳои пурдашат дар мақомоти ҳифзи ҳуқуқ фаъолият доштааст ва шохиди ҳамаи ин ҳодисаҳо мебошад, метавонам дахҳо факту далелҳоеро манзур намоям, ки дар бойгонии дорам ва хангоми иҷро намудани вазифаҳои касби, таҳқиқи парвандаҳои ҷиноятӣ бо амалҳои террористи вобаста бароям маълум шудаанд. Ҳозирам, ки дар баробари ҷунон шахсияти ҳасуру нотарс – Муъмин Назар ҳамчун шохид дар Суди байналмилалӣ иштирок кунам.

Ҳама медонанд, ки баъди аз байн рафтани давлати бузурги Шӯравӣ, кишварҳои абарқудрат ба тақсимути нави ҷаҳон ва зерӣ таъсир гирифтани давлатҳои ҳурдтар шурӯъ карданд. Дар ин давра, зиёиёни мо масъалаҳои ҳудудиносии милли ва баландбардории мақоми забони тоҷикиро ба майдонҳои баҳсу мунозира табдил дода буданд. Ин лаҳза барои Ҷумҳурии Исломии Эрон, ки ҷаҳду талош дорад то ҳудро ҳамчун қудрати минтақавӣ нишон диҳад, ҳеле мусоид омад ва бо истифода аз шиорҳои «ҳамзабонӣ ҳамдӣ» ворида Ватани мо гашт. Аз як тараф алоҳида намояндагони кишри зиёи ба Эрон бурда мешуданду аз тарафи дигар рӯхониҳо, ҳусусан роҳбарони ҳизби нафтаъсӣ нахзати исломи зерӣ таъсири идеологияи бо ном «инкилоби исломи» гирифта мешуданд. Дар ҳамон майдонҳое, ки буданд, охишта-охишта масъалаи забону фарҳанг фаромӯш шуду ҷояшро суҳан аз дину имон дар алоқамандӣ бо соҳи давлатдорӣ исломи гирифт. Майдонҳоро ришу ҷалак зер кард. Эшонӣ Киёмиддину мулло Абдуғаффор баринҳо шиорҳои эронӣ сар медоданду ҷавонони раҳгум аз пушташон қадам мезаданд. Сипас, майдонтақсимишавиро буду ҷангу бародаркуши ва ғайра. Ҳамаи ин дар пеши ҷашми мардум мегузашт.

Баъди ҳодисаҳои маълуми онрӯза сарварони ХНИ ва аҳли авлоди онҳо ҳама дар шаҳри Техрон панохгоҳ ёфтанд. Ягон намояндаи калидии ин ташкилот дар кӯча намонд. Азобу укубат дар сари онҳое буд, ки гуреза шуданд ва бо аҳли аёлшон даруни хаймаи ҷоҳҳои сарди ҳокию лойолуд дар ҳудуди Афғонистон зиндагӣ мекарданд.

Тавре асноӣ таҳқиқи парвандаҳо ва пурсиши ҷинояткорон шахсан ба ману ҳамкоронам

маълум гашт, ки маҳз дар ҳамин давра бори дигар дар байни ҷавонону гурезаҳои камсаводу сустирода роҳбарону таблиғгарони ХНИ ба тарғиботи идеологияи ифроти пардохта, қисмате аз онҳоро барои таҳсил ба ҳар гуна таълимгоҳҳои шубҳанок, аз ҷумла ба Ҷумҳурии Ислонии Эрон бурданд.

Ҳамзамон, дар ҳамон рӯзҳо гурӯҳи дигар зери роҳбарии корманди Сафорати ЧИЭ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон Али Ризо Чехраолам (соли таваллудаш 1961, зодаи шаҳри Шерози ЧИЭ) дар ҳуди Тоҷикистон алоҳида ҷавонони тоҷикро интиҳоб, ҷалб ва бо бахонаи таҳсил ба каламрави Эрон интиқол меод.

Он ҷизе ин ҷо ман менависам, аз қасе намунидаам. Ҳудам шахсан дар таҳқиқи ин ҷиноятҳои хусусияти террористидошта, аз оғоз то анҷом ширкат кардаам. Чи хеле ки меғўянд, шохиди зинда ҳастам. Инҳо ҳақиқате ҳастанд, ки хангоми коркарду таҳқиқи парвандаҳои бо амалҳои террористи алоқаманд бароям маълум шудааст. Ҷуноне, ки зимни ошкор намудан ва бозпурсии ашхоси дар қушторҳои рӯзноманигори маъруф Муҳиддин Олимпур ва Отаҳон Латифи, ҳуқуқшиноси шинохта Сафарали Кенчаев, Раиси ноҳияи Пролетар (ҳозира Ҷаббор Расулов)-и вилояти Суғд Беғичонов С., ҳабарнигори ОРТ В.Ниқулин, журналистон Ҳушбаҳт Ҳайдаршо, Давлатали Раҳмонали, хизматчиёни ҳарбии Россия, роҳбари равияи динии «Баҳовия» Абдуллои Муқарраби (зодаи Эронӣ шаҳрванди Британияи Кабир), тарқиши маркази масеҳии «Сонмин» даст дошта, инчунин нишондодҳои дастгиршудагон бароямон маълум шуд, ҳамаи аъзоёни ин гурӯҳҳои террористи дар шаҳрҳои Қум, Маашад, Ардабил, Қарач ва остони Мозандарони ЧИЭ омодагии ҳарбию ҷангиро гирифтаанд.

Ҷангиёни нахзатиرو дар се давра (солҳои 1993 – 1994, 1994 – 1996, 1996 – 1998, дар ҳар даврае аз 80 то 100 нафари) ҳамчун таблиғотчи (пропагандист), муайянқунанда (установщик), назоратқунанда (наблюдатель), таҳияқунандаи воситаҳои тарқанда ва нобудқунанда (киллер) омода намудаанд. Таваччуи ҳоса ба тайёр қардани ҷалбқунандагон (вербовшиқҳо) равона мешуд. Онҳоро бо овози нарм, суҳану гуфтори мулоим таҳти шиорҳои ислонии, бо ҳазор зирақиву айёри интиҳоб мекарданд ва меомўзониданд, ки чи тавр як мусулмони раҳғумзадаро ба доми худ афтонанд. Қабл аз бурдан ба марказҳои террористи, ба ҳар як нафар лақаб ва асноди қалбаки дода мешуд, то нисбати шахсияти яқдигар маълумот надошта бошанд. Баъдан онҳоро ба ҳалқаҳо ҷудо намуда, як нафарро сардори он таъйин мекарданд ва тавассути ў ҳалқа идора мешуду дастуру супориш мегирифт. Баъди гузаштани давраи омодагии ҷанги-диверсионии барои иҷро намудани амалиёти тарҳрезшуда ба Тоҷикистон фиристода мешуданд. Вобаста аз масири ҳаракат, аз 800 то 2000 долларии ИМА роҳпули мегирифтанд.

Олимов М.С.

Тавре таъкид кардам, хангоми таҳқиқи ҳар як парванда маълумоти наvero дар вобастаги бо ин гурӯҳҳои диверсионӣ-террористӣ дастрас мекардем, ки мисли занҷираи пайвастаи ҳам буданд. Бо ҳамин восита мо чандин панҷгона, аз ҷумла халқаҳои зерини роҳбарии Назиров А.Х. – лақабаш «Шоқир», Атовуллоев М.Р. – «Нусрат», Олимов М.С. – «Мухсин», Тошев Н.М. – «Сачҷод», Норқалаев М.Н. – «Хуршед», Ниёзбокиев Ё. – «Алиакбар», Рустамов Н.А. – «Муртазо», Толибов З.Х. – «Фирӯз», Манонов Ш.Ш. – «Асадулло», Комилов Ф.И. – «Фаттоҳ» ва ғайраҳо муайяну дастгир кардем.

Тошев Н.М.

Миёни онҳо шояд чанд нафаре ҳам бошанд, ки то имрӯз аз ҷавобгари гурӯҳаанд, лекин ҳеҷ чиноят пинҳон намонанд. Чи хеле ки омилони куштори Сафарали Кенчаев ва хизматчиёни ҳарбии Россия чандин сол баъд ошқору дастгир карда шуданд. Аз гурӯҳи чиноятии зикргардида, мо беш аз 100 нафарашонро барои содир кардани чиноятҳои вазнин ва махсусан вазнин боздошт карда ба ҷавобгари чинояти қашидем. 21 нафарашон бо ҷурми хиёнат ба Ватан ба муддати ҳадди аксар аз озоди маҳрум карда шуданд.

Хангоми таҳқиқи коркарди парвандаҳо далели дигаре низ бароямон ошқор шуд. Аксари аъзоёни халқаҳо, баъди ба имзо расидани созишномаи истиқрори сулҳ ва таъсиси баталёни 25-ум дар соҳтори Вазорати муҳофизати ҳаёт, ки командири он Абдуҳалим Назарзода таъйин шуда буд, ба сафи хизматчиёни ҳарбӣ ворид карда шуданд. Тибқи баёноти боздоштшудагон Холиков Х., Мирон Т., Зоиров А. ва ғайраҳо қисми онҳо бо даъвати бевоситаи А. Назарзода аз Федератсияи Россия ба Тоҷикистон баргаштанд ва ба ин воқеа низомӣ дохил карда шуданд.

Манонов Ш.

Каримӣ Абдуллоҳ

Хамчунин, аз рӯи нишондодҳои Манонов Ш., Олимов М., Рустамов Н. ва Атовуллоев М., ҳуди Назарзодава сардорони халқаҳо мунтазам дар утокҳои махсуси Ройзании фарҳангии ЧИЭ дар ҶТ ва хонаҳои ичора, ки ҳамчун мулоқотгоҳи махфӣ аз ҷониби Али Ризо Чехраолам, ҳамкоронаш Аббос Каримӣ (соли таваллудаш 1969, зодаи шаҳри Техрон) ва Озимӣ истифода мешуданд, бо онҳо вохӯри мегузaronиданд ва дастури супоришҳои мушаххасро, аз ҷумла дар хусуси аз байн бурдани шахсони зарури, ба онҳо медоданд. Аз овардани суроғи ин хонаҳо ҳуддори мекунам, зеро дар ҳолати имрӯза дар онҳо шахсоне зиндагӣ мекунанд, ки бо ин ҳодисаҳо аслан иртиботе надоранд.

Тибки шохидии номбаршудагон, корманди Сафорати Эрон Али Ризо Чехраолам дертар ба Абдуҳалим Назарзода як дастгоҳи алоқаро додааст ва аксар вақт онҳо ба воситаи он тамос мегирифтанд.

Маълум аст, ақлу фаросати террористон, ки сад дар сад аз ҷавонони тоҷик интиҳоб мешуданд, барои интиҳоби ҳадафи террор намерасид. Ном, насаб, нишона, масири ҳаракат, рақами мошин, аломатҳои фарқкунандаи ононро Али Ризо Чехраолам ва ҳамкорони ӯ медоданд. Ҳадафро ба «кофири» ва «зидди ислом» будан тухмат мекарданд. Котилро ба амали террористи рӯҳан омода месохтанд. Албатта, ҳар куштор нарх ҳам дошт. Террорист ҳатто намедонист, ки ин шахсият барои Ватан, миллат чи хизмате кардааст.

Тибки маводи яке аз парвандаҳои ҷиноятӣ, роҳбарону фаъолони ХНИ бо максуди мусоидат ба фаъолияти душманонаи ҳадамоти махсуси ЧИЭ ва паст намудани нуфузи сиёсии давлати Тоҷикистон дар арсаи байналмилали, инчунин ҷиҳати ноором сохтани вазъӣ ҷамъиятию сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон, барангехтани низои милли ва ба фирор мачбур кардани намоёндагони дигар миллатҳо, аз ҷумла русзабонҳо, ҳамзамон барои ба қатл расонидани хизматчиёни ҳарбии миллаташон рус, иқдом намуданд. Аз ҷумла:

Назаров К. Ҷамъият ва ҳамаҷонибаи ҳадамоти махсуси Тоҷикистон

27-уми октябри соли 1994 дар худуди техникуми Осиёи Миёна дар шаҳри Чкаловск (хозира Бўстон), бо истифода аз силохи оташфишон, хизматчиёни ҳарбии қисми низомии №28095-и ВМ ЧТ капитан Бобохонов И.С. ва лейтенанти калон Садриддинов А.А. аз чониби гурӯҳи Ниёзбокиев Ёқуб (лакабаш «Алиакбар») ба катл расонида шуданд. Ба гурӯҳи номбурда Тошев Наим («Саччод»), Шарипов Саид («Саттор»), Файзиев Ғайбулло («Рауф»), Комилов Чамил («Саид») шомил буданд. Аз чониби ҳамин гурӯҳ 10-уми майи соли 1995, дар даромадгоҳи хучраи 33, хонаи 25-и маҳаллаи 13-уми шаҳри Хучанд шаҳрвандон Исоев Казбек Максимович ва ҳамсараш Давлатова Н. кушта шуда буданд. Куштори хизматчиҳои ҳарбии Федератсияи Россия Пивнов А.М., ҳамсараш Архипова ва шаҳрванд Сергиенко 17-уми майи соли 1995 дар шаҳри Хучанд, маҳаллаи 18, хонаи 18, хучраи 3 (баъд аз паррондан сарашонро аз тан чудо карда болои миз гузошта буданд) қори дасти ҳамин гурӯҳ буд. Инчунин, ҳуди ҳамон шаб, аъзоёни гурӯҳи дар боло зикргардида ба хонаи афсари Комиссариати ҳарбии вилояти Суғд Исаев К.А. (русзабон), воқеъ дар ш. Хучанд, маҳаллаи 13, бинои 25, хонаи 33 ворид шуда, ӯ ва ҳамсараш Давлатова Н. (русзабон)-ро бо истифода аз таппончаи «Макаров», дар ҳузури фарзандони ноболиғашон Исаев Далери 9-сола ва Исаев Георгии 6-сола, бо бераҳмии маҳсус ба катл расониданд. Аксари дастгиршудагон нисбат ба Ниёзбокиев Ё. ҳамчун ташкилкунанда ва дар бораи Али Ризо Чехраолами ҳамчун супоришдиханда нишондод доданд.

Кушторҳои полковники ВМ ФР Шкипкин Ю.В. дар таърихи 1-уми июни соли 1994 дар кўчаи Ғафуров, хонаи 6/1, хизматчиёни ҳарби Христофоров С.Е., Захаров А., Кленова Ф. ва Анишук дар таърихи 2-юми июни соли 1994 дар кўчаи Маяковский, хонаи 2, хучраи 32 аз чониби Кузратов Саймухриддин («Зайналобиддин») ва се нафар ҳамдастони ӯ иҷро гардида буданд. 5-уми августи соли 1994 аз чониби ҳамин гурӯҳ дар анбори сўзишвориҳои қисми ҳарбии 2445-и кушунҳои сарҳадии ФР тарқиш ба амал оварда шуд. Натиҷаи ташҳиси баллистикии гилзаҳои дар ҷои ҳодисаҳои мазкур гирифташуда нишон дод, ки ин ҷиноятҳо, ҳамчунин кушторҳои Директори телевизиони ЧТ Давлатали Раҳмонали дар таърихи 18-уми июли соли 1994 ва хизматчиҳои ҳарбии ВМ ЧТ М. Назаров (2-юми феввали соли 1995) аз як силоҳ иҷро шудаанд. Боздоштшудагон аз Абдуҳалим Назарзода ҳамчун ташкилкунандаи ин кушторҳо ва аз Али Ризо Чехраолами чун супоришдиханда ном бурданд.

Дар рафти таҳқиқи ҷиноятҳои болои, инчунин бозрасии парвандаҳои куштори хабарнигорони ватанпарасту миллатдӯст Хушбахт Хайдаршо, Мухиддин Олимпур, хабарнигори ТВ «ОРТ» В. Никулин ва дигарон роҳу равишҳои амали кардани актҳои террористи то андозае бароямон маълум шуд. Тавре дигар ҳамкорунамон дар рафти ошкоркуни, баррасию таҳқиқи ҷиноятҳо вобаста ба амалҳои террористи нисбат ба шахсиятҳои муътабар мисли Мухаммад Осими, Минҳоч Ғуломов, Юсуф Исмои, Сафарали Кенчаев, Карим Юлдошев, Сайф Раҳими Афарди ва дигар фарзандони фарзонаи миллати тоҷик маълумот гирифтанд, равиши содир намудани ҷиноятҳо шабеҳи якдигар аст ва собит мекунад, ки котилон аксаран дастпарварони таълимгоҳҳои дар боло зикргардидаи ЧИЭ-анд.

Барои тасдиқи гуфтаҳоям чанд мисоли мушаххасе, бо зикри далелҳои раднашаванда аз парвандаҳои ҷинояти манзури хонанда мегардонам:

Пираков Д.

Моҳҳои охири соли 1996, зергурӯҳи иттиҳоди ҷиноятии ХНИ зери роҳбарии Пираков Диловар Шохович, соли таваллудаш 1969, сокини ноҳияи Панҷи вилояти Хатлон, аз Назарзода Абдуҳалим супориш гирифт, ки нисбат ба хизматчиёни ҳарбии Федератсияи Россия дар каламрави ҷумҳури амали террористи содир намояд.

Пираков Д.Ш. бо ҳамдастии Абдуллоев Абдуқодир Гурезович ва дигар аъзоёни гурӯҳ давоми моҳҳои сентябр-октябри соли 1996 масири ҳаракати автомашинаҳои хизматчиёни ҳарбии қисми низомии 2421-и Гурӯҳи Кӯшунҳои Сарҳадии ФР дар ҶТ-ро пайгири ва омӯхтанд.

22 ноябри соли 1996, тахминан соатҳои 17:50 дақиқа, катори автомашинаҳо, иборат аз як адад автобуси тамғаи ПАЗ-672» (қайди давлатиаш 22-31 ХА) бо афсарони қисми низомии зикршуда ва ду адад автомашинаи тамғаи «Зил 131», аз самти гардиши кӯчаи Маяковский ба тарафи кӯчаи Ломоносови шаҳри Душанбе ҳаракат мекарданд. Дар ин маврид, аъзоёни гурӯҳи мусаллаҳи ХНИ ҷониби катори автомашинаҳо норинҷак партофта, дар як вақт аз автомати Калашников ва гранатомёт тир парронданд. Дар натиҷа, ронандаи автобус Снежков В.П. ҳалок ва хизматчиҳои ҳарби Мухамеджанов О.М. ҷароҳати вазнин бардошт.

Аввалҳои моҳи март соли 1996 Юнусов Нозим Юсупович (лақаби ҷинойташ «Эшони Нозим») амри роҳбарияти ХНИ-ро ба аъзои дастаи ҷинойташ Тоҳиров А.К., Ҳамидов М.М., Давлатов Н.Б. ва Шоев Х.Т. мерасонад. Мухтавои амр он буд, ки барои паст задани нуфузи давлати Тоҷикистон дар арсаи байналхалки, бояд харчи бештар шаҳрвандони хориҷи кушта шаванд. Ин боиси он мегардад, ки Тоҷикистон ҳамчун ҷумҳурии ноорому бесубот муаррифи шуда, аз ҷониби давлатҳои хориҷи дастгири намеёбад.

Бо ҳамин мақсад Юнусов Н.Ю. ва аъзои гурӯҳаш дар хусуси куштори муҳбири махсуси телевизиони ҷамъиятии Россия (ОРТ) дар Тоҷикистон Никулин Виктор Михайлович машварат мекунад. Дар давоми моҳи март соли 1996 ҷои қор, речаи қори ва дигар ҳолатхоро вобаста ба фаъолияти Никулин В.М. муайян карданд.

28 март соли 1996 аъзои гурӯҳ бо автомашинаи тамғаи ВАЗ-2101, рақами қайди давлатиаш П 00-16 ДБ ба назди дафтари қори Никулин В.М., воқеъ дар кӯчаи И.Сомони, ҳонаи 72/1 омада, дар дохили бинои хизмати телевизиони ҷамъиятии Россия дар шаҳри Душанбе, бо истифода аз таппончаи тамғаи «Макаров» Никулин В.М.-ро ба қатл расониданд.

Гурӯҳҳои мазкур аз ҷониби ҳадамоти махсуси Эрон ва роҳбарияти ХНИ вазифадор шуда буданд, ки барои аз байн бурдани қудрати зехнии миллати тоҷик ва фароҳам сохтани заминаи густариши ақидаҳои ифротӣ амалҳои террористӣ анҷом диҳанд. Аз ҷумла, муаллимон, кормандони мақомоти давлатӣ, олимон, шоирон, рӯзманигорон, шахсиятҳои маъруф ва умуман зиёӣҳои тоҷикро, ки идеяҳои иртиҷои маҳкум намуда, аз нигоҳи ҷаҳонбинӣ илмӣ барои пешрафти ҷомеаи муосир талош меварзиданд, нобуд созанд.

Оснн Ҷ М

Мохи июли соли 1996 бо супориши робарияти нахзат ва хадамоти махсуси ЧИЭ яке аз сарварони зергурӯҳи иттиҳоди ҷиноятии ТТЭ ХНИ Нуралиев Элмурод Хочиевич (соли таваллудаш 1973, сокини шаҳри Душанбе, кӯчаи Шапкин, бинои 86, хонаи 15), бо аъзои гурӯҳаш Саидов Амрулло Раҳматуллоевич (соли таваллудаш 1975, сокини ноҳияи Рӯдаки, деҳаи Роҳати), дар назди Донишгоҳи омӯзгории шаҳри Душанбе, воқеъ дар хиёбони Рӯдаки вохӯрда, амали террористиро нисбат ба ходими намоёни ҷамъияти, олим шинохта, Раиси Кумитаи иҷроияи Анҷумани тоҷикон ва форсизабонони ҷаҳон - «Пайванд», академик Муҳаммадҷон Осимиро тарҳрези қарданд. 29 июли соли 1996, тақминан соати 08.40 дақиқа дар дохили долони мактаби миёнаи №7-и шаҳри Душанбе, гурӯҳи номбурда бо истифода аз таппончаи «Макаров» М.Осимиро ба қатл расониданд. Нуралиев Э.Х. ва Саидов А.Р. хангоми гузаронидани амалиёти сохторҳои қудратии ҶТ дар ҳудуди ҷамоати деҳоти Роҳатии ноҳияи Рӯдаки, ҷиҳати боздошти дастаи террористии ХНИ таҳти роҳбарии Муаккалов Мансур, муқобилияти мусаллаҳона нишон доданд, ки дар натиҷа нобуд қарда шуданд.

Аз рӯи нишондоди айбдоршаванда Абдуллоев Абдуқодир Ғурезович, соли таваллудаш 1967, сокини шаҳри Норақ, гурӯҳи дигари мусаллаҳи ХНИ бо роҳбарии Пираков Диловар Шохович, соли таваллудаш 1969, зодаи ноҳияи Панҷи вилояти Хатлон, барои ба амал баровардани куштори профессор Исмои Юсуф Баширхонович (ректори Донишгоҳи тиббии Тоҷикистон ба номи А.Сино) ва профессори ҳамин донишгоҳ Ғуломов Минҷоқ Ғуломович, аз тарафи роҳбарияти ХНИ ва намоёндагони хадамоти махсуси ЧИЭ вазифадор шуданд.

Исмои Ю.

Пираков Ш.Д. ва аъзоёни гурӯҳи ў 6 майи соли 1996, дар назди Донишгоҳи тиббии Тоҷикистон, бо истифода аз автомати тамғаи “АК-74” Исмои Ю.Б., Ғуломов М.Ғ. ва ронандаи онҳо Худяков Викторро ба қатл расониданд.

Аъзоёни гурӯҳи муташаққили ҷиноятии ТТЭ ХНИ Абдуллоев Абдуқодир Ғурезович, Ашрафов Тағоймурод Сирочович, соли таваллудаш 1970, сокини ноҳияи Нуробод, деҳаи Сичароғ, Кузов Мирзораҳим Қаримович, соли таваллудаш 1965, сокини шаҳри Душанбе, кӯчаи Б.Ғафуров, бинои 6, хонаи 10, аввалҳои соли 1998 бо супориши Назарзода Абдуҳалим дар хонаи истиқомати Пираков Диловар Шохович ҷамъ омаданд. Ба гурӯҳ

супориши рохбарони ХНИ-ро дар бораи ба катл расонидани вакили Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Кенчаев С., расонид.

Кузов М.К.

Номбурдагон нақшаи кушторро тархрези намуда, аз аввалҳои соли 1998 то моҳи март соли 1999 ҷои зист, қор ва дигар ҷойҳои буди боши Кенчаев С.-ро мавриди омӯзиш қарор дода, барои ба катл расонидани ӯ фурсати муносибро ҷустуҷӯ мекарданд. Бо ҳамин мақсад, Пираков Д.Ш. аз Назарзода А. силоҳи оташфишони тамғаи «АК-47», силсилаи АП №3274 ва таппончаҳои тамғаи «Макаров»-ро гирифта, ғайриқонуни дар хонаи истиқоматиаш нигоҳ медошт.

Кенчаев С.

30 март соли 1999, тахминан соати 17.30 дақиқа Кенчаев С. бо ҳамроҳии муҳофизонаш Комилов Ҷӯрабек Хотамович ва Аслиддинов Саломиддин Бахриддинович тавассути автомашинаи хизматиаш,

тамғаи ВАЗ 3102, рақами қайди давлатиаш 109 РТ тахти идораи ронанда Холов Абдурозик Холикович ба суроғаи шаҳри Душанбе, кӯчаи Б.Ғафуров, бинои 32 омад. Баъди ворид шудани Кенчаев С. ва муҳофизонаш ба даромадгоҳи якуми бино, гурӯҳи мусаллаҳи номбурда, ки қаблан дар ошёнаи 2-юм қабл гирифта буданд, аз боло истода ба ҷониби Кенчаев С. ва муҳофизонаш оташ кушоданд. Дар натиҷа Кенчаев С., Комилов Ч.Е. ва Насриддинов С.Б. қарохатҳои зиёд гирифта, дар ҷои ҳодиса ба ҳалокат расиданд.

Ашрафов Т.С.

Мохи декабри соли 1995, шахрванд Юнусов Нозим Юсупович (лақаби чиноятиаш «Эшони Нозим») аз рохбарияти ХНИ дастур мегирад, ки бояд мудир бахши форсии радиои Би-Би-Си дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, рӯзноманигор ва аккоси маъруф Мухиддин Олимпурро ба катл расонад. Дар он рӯзҳо куштани М.Олимпурро, ки дар расонаи хориҷи фаъолият дошт, бар дӯши мақомот бор кардан осон буд. Тархрезон ва

М.Олимпур

ичрокунандагони ин амали террористи гумон надоштанд, ки мақомоти тафтишоти хеле зуд мӯйро аз хамир чудо мекунанд.

М.Олимпур

Дар раванди таҳқиқи чиноят ошкор шуд, ки мувофиқи супориши Юнусов Н.Ю. аъзоёни дастаи ӯ Тоҳиров Аҳтам Кабирович, Ҳамидов Муртазо Муҳаммадиевич, Шарипов Насрулло Нарзуллоевич ва Давлатов Назрибек Бегназарович суроғи мақони зист ва ҷои қор, масиру самтҳои ҳаракати М. Олимпурро меомӯзанд. 12 декабри соли 1995, соатҳои 17-17:30 дақиқа М. Олимпур дар истгоҳи бозори «Баракат» интизори нақлиёт буд. Дар ҳамин вақт аъзоёни зикргардидаи гурӯҳ бо автомашинаи тамғаи ВАЗ-2101, рақами давлатиаш П 00-16 ДБ ҳамчун қироякаш М. Олимпурро аз истгоҳ гирифта, ҷониби бинои Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон мебаранд. Дар роҳ Шарипов Н.Н., ки дар паҳлӯи М.Олимпур менишаст, бо таппончаи тамғаи «Макаров» як тир ба рӯй ва як тир ба дигар ба қафаси синаи М. Олимпур мепарронанд, ки дар натиҷа охири ҷалок мегардад. Сипас, ҳадади рӯзноманигорро дар соҳили дарёи Душанбе партофта, ғайб мезананд.

Максаду хадафи ин кушторҳо як буд. Зарба задан ба кудрати интеллектуалии миллат, тарсонидани аҳли зиё, бедор кардани хисси нобовари, норозиги дар калби сокинон ва ба ин васила заиф нишон додани фаъолияти мақомоти хифзи ҳуқуқи кишвар дар таъмини амнияти мардум. Ҳамзамон, чудоиандози, ангехтани зиддият, низоъ байни маҳалҳо, минтақаҳо ва вилоятҳои Тоҷикистон.

Он чи аз ҷониби банди кайд шуд, танҳо ва танҳо дар бораи ҷиноят ҳодисаҳои ибраз гардид, ки худам дар таҳқиқу ошкор намудани онҳо иштирок доштам. Аз ҷониби дигар, ҳамаи ин дар парвандаҳои ҷинояти бо далелҳои собитшуда, ҷадвалҳои вақт, замон, макон ва тарзу усули анҷом додани амалҳои террористи нишон дода шудааст. Ҳулосаҳои қоршиноси, санҷишу таҳқиқоти баллистики раднопазирии фактҳои исботшударо пурра таъмин намудаанд. Қасе агар ҳудро ба қариву қӯри ва нофаҳмии мақсадноку фарознок занад, марҳамат, ҳоло ин парвандаҳо бо далелҳои мушаххас, дақиқ, аниқ, иштироки шахсони ҳолиси таъдиққунанда дар бойгонии судҳо ба пурраги ниғох дошта мешаванд. Баръакс, онҳо ки ҳудро ба гунгиву нодони мезанад, далелҳоро зерӣ шубҳа меғузорад, як далеле ҳам дар муқобил оварда наметавонад.

Мутаассифона, баъди таҳқиқу қушода шудани ин амалҳои террористи, дар робита бо дастдории ҳадамоти махсуси Эрон бо ин ҷиноятҳо ягон суҳан ғуфта нашуд. Сабабаш таъре ғуфтем, риояи одоби давлатдори ва назокатҳои равобити дипломати буд. Дар сатҳҳои ғуноғуни робитаҳои дучониба ба ҳамқорони эрони расонида мешуд, ки аз ҳама қору қирдорашон оғоҳем. Вале таъре раванди воқеаҳои минбаъда, аз қумла ҳодисаҳои сентябри соли 2015 нишон дод, онҳо аз аз мақсадҳои ҳуд даст нақашаидаанд. Ба қамми ин, баъзе намояндағони доираҳои расмии ЧИЭ ба ҳимояи ХНИ барқоста, террористи ва мамнуъ эълон шудани фаъолияти ин таҳқилотро аз ҷониби Суди Олии ЧТ беасос ҳонданд. То ҳол таъқид меқунанд, ки «Қомхурийе Тоҷикестон нисбат бе қеноятқор будани ХНИТ йек далил ҳам надоре», ё «Алорағме иттиҳомоти қонибе тоҷики несбати ХНИТ, феър аз Тоҷикестон, йек қешвар ҳам ин созмонро террористи эътироф нақарде».

Ин дар ҳолест, ки давлатҳои шомили Созмони минтақавии зидди террористи СХШ, Созмони аҳдномаи амнияти дастаҷамъи ХНИ-ро террористи ва экстремисти эътироф қарданд. Маълумот дар бораи ТТЭ ХНИ, дар баробари «ДИИШ», «Ал-Қоида», ҳаракати «Толибон» ва дигарҳо, таҳти №79 ба феҳристи яғонаи созмонҳои террористи ва экстремисти, ки фаъолиятшон дар қаламрави давлатҳои узви СХШ (Қазоқистон, Қин, Қирғизистон, Россия, Тоҷикистон, Ўзбекистон, Хиндустон ва Покистон), бо 3,3 миллиард аҳоли, яъне фароғири қариб нисфи аҳолии сайёра (аз 7,6 миллиард) манъ аст, шомил қарда шудааст. Ба андешаи банди, қишварҳои аъзои созмонҳои зикрқардида низ бояд бетарафири ихтиёр нақарда, маъқеъғирии ЧИЭ-ро воқаста ба пуштибонии, таҳқилотҳои

террористи, бахусус ТТЭ ХНИ, маҳкум намоянд. Илова бар ин, тамоми ҷомеаи кишвар барои ба шикоят бурдан Суди байналмиллалии СММ нисбат ба ЧИЭ, ки дар куштори даххо шахсиятҳои маъруфи мардуми тоҷик даст дорад, садо баланд намоянд.

Зеро ЧИЭ имрӯз ҳам аз ниятҳои худ пас гаштани нест. Боиси ҳазор афсӯс аст, ки ташкилот ва ашхоси дар амалҳои террористии зикргардида дастдошта, мисли пештара дар канораш боки мондаанд. Тариқи расонаҳои иттилоотӣ бароям маълум шуд, ки чун кӯшиши табaddулотӣ давлатӣ аз ҷониби ТТЭ ХНИ дар моҳи сентябри соли 2015 ягон натиҷа надод, ҳадамоти махсуси ЧИЭ ба таҷрибаи собиқи худ рӯ оварданд. Омодагии ҷангӣ гирифтани аъзои ТТЭ ХНИ дар таълимгоҳҳои ин кишвар идома дорад. Ҷузъиёти онро собиқ таъсисдиҳандагони ХНИ Саид Киёмиддини Гозӣ ва Сатторов Айёмиддин дар филмҳои мустанади «Решаҳои ноаён» ва «Бозгашт аз ҷаҳаннам» бо далелҳои кофӣ ибраз доштанд, ки хочати такрор нест.

Яъне кирдорхоеро, ки ҷандин дафъа дар муқобили миллати тоҷик раво диданд, меҳоханд такрор созанд. Гарҷанде огоҳанд, ки мо аз ҳама амалқардхоёшон боҳабарем. Хайрати ман дар он аст, ки ин ҳама бадӣ дар муқобили Тоҷикистону миллати тоҷик ба хотири ҷист?

Полковники мустаъфии ВКД ҶТ

Назаров Курбонали

Аз нашрия:

Полковники мустаъфии Вазорати қорҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон Назаров Курбонали, дар соҳтори мақомоти қорҳои дохили аз соли 1971 то соли 2006 хизмат қардааст. Соли 1974 омӯзишгоҳи техники-зиддисўхтори ВКД ИЧШС-ро дар шаҳри Свердловск ва соли 1987 Мақтаби олии ВКД ИЧШС-ро дар шаҳри Тошқанд, бо ихтисоси ҳуқуқшинос, бо дипломи қараҷаи аъло хатм намудааст. Аз вазифаи

корманди фаври то сардори Раёсати кофтукови чиноятҳои Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон расидааст. Хизматҳои содиқонаи ӯ ба Ватану миллати худ, бо зиёда аз 10 ордену медали давлати кадрдони шудаанд.

Бознашр аз ҳафтаномаи «Фараж», №49 (679) аз 04.12.2019